

עמ"ת 22950/12/20 - מדינת ישראל נגד דוד שמואל, יער שמואל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 דצמבר 2020

עמ"ת 22950-12-20

לפני : השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה
העוררת: מדינת ישראל
נגד : ע"י ב"כ עו"ד קרן פינקלס
המשיבים: 1. דוד שמואל
ע"י ב"כ עו"ד אריאלה גואטה
2. יער שמואל
ע"י ב"כ עו"ד ארז מושקוביץ

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 9.12.20, בבקשת מעצר עד תום ההליכים שהוגשה כנגד המשיבים במ"ת 70125-11-20, בה הורה בית המשפט על שחרורם של המשיבים בתנאי מעצר בית ותנאים נלווים נוספים.
2. ברקע הבקשה וההחלטה נושא הערר - כתב אישום שהוגש כנגד המשיבים המייחס להם עבירות איומים על המתלוננת, עובדת סוציאלית במועצה המקומית תל מונד, המטפלת במסגרת תפקידה בקטינה הנמצאת בחזקת אמם של המשיבים, ואשר בזמן הרלוונטי נבחנה האפשרות להוציאה מחזקת אמם של המשיבים ולהעבירה למסגרת אומנה חוץ ביתית.
3. ערעור על האמור שהוגש על ידי אמם של המשיבים נקבע לדיון ליום 26.11.20. במועד האמור התקשרה אליה המתלוננת והזכירה לה אודות מועדו והתייצבותה הנדרשת אליו. בנסיבות אלה נשמע המשיב 1 מקלל את המתלוננת וצועק לעברה "זונה, שרמוטה". המתלוננת ניתקה את השיחה. בהמשך התקשר המשיב 1 למתלוננת ואיים עליה שאם יקחו את הקטינה לאומנה הוא "ישחט את הבנים שלה".
4. בעקבות דיווח המתלוננת על האיום נגדה, הגיעו שוטרים לביתם של המשיבים. באותו מעמד איים המשיב 2 לפני השוטרים באמרו "אם אני צריך לשבת בבית סוהר אני אשב בבית סוהר, אני לא מפחד מבית סוהר, אני יכול לעשות הרבה דברים...מי יעמוד באמצע יאכל אותה... ואם היא תוציא את הילדה מפה היא תהיה בבעיה".

5. בין הצדדים לא היתה מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר (עמ' 6 ש' 21 לפרוטוקול הדיון מיום 9.12.20). המחלוקת נגעה לשאלת אפשרות שחרורם לחלופת מעצר.

העוררת טענה שאין מקום לשחררם, גם לא המשך מעצרם בתנאי איזוק אלקטרוני זאת בשים לב לחומרתו של כתב האישום שעניינו איומים על עובדת ציבור, וכן לאור עברם הפלילי המכביד של המשיבים, לצד העובדה כי החלופה המוצעת היא בביתה ובפיקוחה של אמם, שבנוכחותה בוצעו העבירות.

מנגד, טענו ב"כ המשיבים כי אין מקום להמשך מעצרם ויש להורות על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר, ולעל המשך שהייתו של המשיב 2 בתנאי איזוק אלקטרוני, בהם הוא מצוי במסגרת החלטה בתיק אחר.

6. בית המשפט קמא ציין שאינו מקל ראש באיומים כלפי עובד ציבור והפנה להלכה לפיה יש לנהוג ביד קשה כלפי מי שמאיים על עובדים סוציאליים בפרט, ועובדי ציבור בכלל. כן היה ער לעברם הפלילי המכביד של שני המשיבים. מנגד ציין כי מחובתו לבחון אפשרות שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר, ככל ומדובר בחלופת מעצר שבכוחה להפחית ממסכנותם, וכן מצא ליתן את הדעת לכך שמדובר באיומים שנאמרו ללא תכנון מוקדם ומתוך סערת רגשות. לאחר שהוצגה לפניו אמם של המשיבים כחלופת מעצר, מצאה בית המשפט קמא כמתאימה לתפקידה והורה על שחרורם של המשיבים כאמור לעיל.

7. העוררת מפנה לחומרת העבירות הנוגעת לאלימות כלפי עובדי ציבור בכלל ועובדים סוציאליים בפרט. תמצית טענותיה היא כי קיימת מסוכנות ברורה מצד המשיבים, הן לנוכח העבירה, הן לנוכח עברם הפלילי המכביד, אותה היה מקום להעריך ולבחון מקצועית על ידי שירות המבחן, קודם מתן ההחלטה. אשר למשיב 2 צוין כי החלטת בית המשפט קמא מחזירה אותו למעשה לאותם תנאים בהם שהה עת ביצע את העבירה המיוחסת לו, שנקבעו בהליך אחר המתנהל נגדו בגין כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ופציעה כשהעברין מזוין, וזאת ללא בחינה ראויה.

8. ב"כ המשיבים עותרים לדחיית הערר תוך שסומכים טיעוניהם על נימוקי בית המשפט קמא. לדבריהם מדובר באירוע נקודתי שאירע בסערת רגשות, ללא תכנון מוקדם, על רקע החשש כי אחייניתם הקטינה אותה הם מגדלים תוצא מהבית למסגרת אומנה, ולאחר שבית המשפט בחן והתרשם מהחלופה המוצעת ומצאה מתאימה לתפקידה. אשר למשיב 2 מדובר בהחלטת הממונה על האיזוק האלקטרוני להפסקת פיקוח ובקשה לקביעת דיון בעניינו ולא בהחלטת מעצר כדברי העוררת. לדברי ב"כ המשיב 2, "רמז" בית המשפט בתל אביב הדן בתיק האחר, כי פניו להותיר את האיזוק האלקטרוני על כנו. בכל מקרה מדובר באיומים ב"רף נמוך" כהגדרתם של ב"כ המשיבים, שאינם מצדיקים את קבלת עתירת העוררת. כן נטען שאף הדברים עצמם שנאמרו על ידי המשיב 2, "סוננו" מדבריו והוצאו מהקשרם המלא.

9. על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מעניינם של המשיבים, ביקשתי וקיבלתי לעיוני את תיק החקירה. איני רואה עין בעין עם ב"כ המשיבים את עמדתם כי מדובר באיומים ב"רף נמוך". מדובר בעיני באיומים בוטים כלפי עובדת סוציאלית במהלך תפקידה, שלא ניתן להקל בהם ראש. כן מצאתי שמתקיימות ראיות לכאורה נגד המשיבים, כנדרש בהליך דנן.

10. עיון בחומר אינו מלמד בהכרח על כך שהמשיבים אינם בני שחרור כלל, ולא ניתן לקבוע שעניינם אינו מצדיק חלופה מכל וכל. ער אני גם להלכה לפיה לא בכל מקרה נדרש תסקיר שירות מבחן כנתון יסודי שאין בלתו, שלכשעצמו מהווה אך כלי עזר לבית המשפט, הרשאי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת ההגיון, השכל הישר ונסייון החיים (בש"פ 2762/05 אלירן מזגאונקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.3.05)). אין מחלוקת גם כי מוקנה לבית המשפט שיקול דעת אם להזמין תסקיר אם לאו, והאם לאמץ או לדחות את המלצתו (בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.1.15)).

11. עם זאת נראה לי, שנסיבות ענייניו מלמדות על מורכבות שלא ניתן להתעלם ממנה והמצדיקה בחינה מעמיקה יותר, כזו שלא ניתנת היתה לדעתי להיעשות על ידי בית המשפט במסגרת הדיונית המוגבלת שעמדה לפניו. העבירות נושא ענייניו נעברו בהיותם של המשיבים בביתם - אותה זירת עבירה המוצעת עתה כחלופת מעצר, בנוכחות אמם המוצעת כמפקחת יחידה על שניהם, כשהמשיב 2 מצוי בעת ביצוע העבירה במעצר באיזוק אלקטרוני על רקע תיק קודם בו הוא מואשם באיומים ובפציעה כשהעברין מזוין.

12. לא ניתן גם להתעלם מעברם הפלילי המכביד של שני המשיבים: כנגד המשיב 1 סדרת הרשעות קודמות בעבירות אלימות לרבות עבירות איומים והפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר, עבירות סמים לרבות סחר בסמים, קשירת קשר לפשע ועבירות רכוש, בעטיין נשא בעונשי מאסר ממושכים, והוא השתחרר ממאסרו האחרון בן 15 החדשים אך לפני כ-4 חודשים (25.7.20). יש לציין שכתב אישום זה הוגש בעת שמתנהל כנגד המשיב 1 הליך מקביל בבית משפט השלום בתל אביב בסדרת עבירות סחר בסמים (52053-08-19).

גם למשיב 2 רישום פלילי רלוונטי הכולל הרשעות בעבירות אלימות, עבירות כלפי עובדי ציבור עבירות הפרת הוראה חוקית ועבירות רכוש, ובזמן האירוע נושא הנדון, מתנהלים נגדו 3 הליכים מקבילים בכתבי אישום שהוגשו בבתי משפט שונים, ובכלל זה כתב אישום בעבירות איומים ופציעה כשהעברין מזוין (44865-05-20).

13. במצב דברים זה, יש לדעתי לבחון את שאלת אפשרות השחרור ובכללה את טיב החלופה והתאמתה לתפקידה באופן יסודי יותר. נסיבותיו של ענייניו ואופיו, על רקע עברם הפלילי של המשיבים, ובהנחת חלופת המעצר המוצעת - אמם של המשיבים כמפקחת יחידה בביתה, מצדיקות לדעתי קבלת תסקיר מעצר שבו תבחן על ידי הגורם המקצועי מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים ובהנחת התנאים הנדרשים ובכללם התאמת המפקחת (ואולי מפקחים נוספים) לתפקידם.

14. לאור האמור מתקבל הערר.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינם של המשיבים וזאת בכל ההקדם ולא יאוחר מיום 5.1.21.

התסקיר יוגש לבית המשפט קמא לצורך בחינתו ומתן החלטתו בהתאם לשיקול דעתו, תוך שיודגש שאין בכל האמור בדבר הצורך בבחינה המתבקשת, משום הבעת עמדה כלשהי בדבר התוצאה הסופית המתבקשת.

15. המשיבים ישארו במעצר עד החלטה אחרת ויובאו לדין לפני בית המשפט קמא ע"י שב"ס.

16. המזכירות מתבקשת להעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן, וכן לבית המשפט קמא.

17. חומר החקירה מוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

יעקב שפסר, שופט, סגן הנשיאה